

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति। स एतं दहोतारम-
पश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै
स प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता
ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति।
स दशहोतारं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्।
प्रजापतिर्वै दशहोता ॥ १ ॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि
प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजानां सृष्ट्यै ॥ २ ॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनैः प्रजापतिः प्रजा
असृजत। यस्मादेव योनैः प्रजापतिः प्रजा असृजत।

तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते।
 ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो
 भवति। प्रजानां सृष्टानाम्भृत्यै। यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं
 यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं परेत्य। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य। ब्राह्मणन्दक्षिणतो
 निषाद्य। चतुर्होतृन्व्याचक्षीत। एतद्वै देवानां परमङ्गुह्यं ब्रह्म।
 यच्चतुर्होतारः। तदेव प्रकाशं गमयति। तदेनं प्रकाशङ्गतम्।
 प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य व्याचष्टे॥४॥

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्नित्येव व्याचष्टे। ब्राह्मणो
 दक्षिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा।
 उपद्रष्टुमत्येवैनं यशं ऋच्छति। ईश्वरन्तं यशोर्तो रित्याहुः।
 यस्यान्ते व्याचष्ट इति। वरस्तस्मै देयः। यदेवैनं
 तत्रोपनमति। तदेवाव रुन्धे॥५॥

अग्निमादधानो दशहोत्राऽरणिमव दध्यात्। प्रजातमेवैनमा
 धत्ते। तेनैवोद्भृत्याग्निहोत्रं जुहुयात्। प्रजातमेवैनञ्जुहोति।

ह॒विर्निर्व॑प्स्यं द॒होतारं॑ व्याच॑क्षीत। प्रजा॑तमे॒वैनं॑ निर्व॑पति।
 सा॒मि॒धेनी॑रनु॒वक्ष्यं॑ द॒होतारं॑ व्याच॑क्षीत। सा॒मि॒धेनी॑रे॒व
 सृ॒ष्ट्वाऽऽर॑भ्य॒ प्रत॑नुते। अथो॑ य॒ज्ञो वै द॑श॒होता॑। य॒ज्ञमे॒व
 त॑नुते॥ ६॥

अ॒भि॒चरं॑ द॒होतारं॑ जुहु॒यात्। न॒व॒ वै पु॑रु॒षे प्रा॒णाः।
 नाभि॑र्द॒शमी॑। स॒प्रा॒णमे॒वैनं॑म॒भि च॑रति। ए॒ताव॑द्वै पु॒रुष॑स्य॒
 स्व॒म्। याव॑त्प्रा॒णाः। याव॑द्दे॒वास्या॑स्ति। तद॒भि च॑रति। स्व॒कृत॑
 इ॒रि॒णे जु॑होति प्र॒दरे॑ वा। ए॒तद्वा अ॒स्यै नि॒र्ऋ॑तिगृहीतम्।
 नि॒र्ऋ॑तिगृहीत ए॒वैनं॑ नि॒र्ऋ॑त्या ग्राह॑यति। यद्वा॒चः
 क्रू॒रम्। तेन॑ व॒षट्क॑रोति। वा॒च ए॒वैनं॑ क्रू॒रेण॑ प्र वृ॑श्चति।
 ता॒जगा॑र्तिमा॒र्च्छ॑ति॥ ७॥

दश॑होता॒ सृष्ट्वा॑ ऋ॒च्छेद्वाचं॑ष्टे रु॒न्ध ए॒व त॑नुते नि॒र्ऋ॑तिगृहीतं पञ्च॑ च॥१॥ [१]

प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यत द॒र्शपूर्ण॑मा॒सौ सृ॑जे॒येति॑। स ए॒तं
 चतु॑र्होतारमपश्यत्। तं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑ह॒वनी॑येऽजु॒होत्।
 ततो॑ वै स द॒र्शपूर्ण॑मा॒साव॑सृजत। ताव॑स्मात्सृष्टावपा॑-

क्रामताम्। तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्।
दर्शपूर्णमासावालभमानः। चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्या-
हवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य
प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। दर्शपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सोऽकामयत
चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्।
तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स
चातुर्मास्यान्यसृजत। तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि
ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥९॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। चातुर्मास्यान्येव
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। चातुर्मास्यानां
सृष्टानान्धृत्यै। सोऽकामयत पशुबन्धं सृजेयेति। स
एतं षड्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स पशुबन्धमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तद्ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्भोतारं
मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य
प्र तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य धृत्यै।
सोऽकामयत सौम्यमध्वरं सृजेयेति। स एतं
सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तद्ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य
ग्रहत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये
जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरं सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो
भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो वै यज्ञो
न प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्सम्भाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्सम्भारा
भवन्ति। यज्ञस्य प्रभूत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं
वा आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञं सम्भृत्य प्र तनुते। अयज्ञो
वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे।

यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै
पत्नीनामायतनम्। स्व एवैनां आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुतु आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्ध्रं॥२॥ [२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स
त्रिवृतं स्तोममसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत
उदतृणत्। तौ पूर्वपक्षश्चापरपक्षश्चाभवताम्। पूर्वपक्षन्देवा
अन्वसृज्यन्त। अपरपक्षमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्।
पराऽसुराः। यङ्गामयेत् वसीयान्त्स्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपक्षे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यङ्गामयेत्
पापीयान्त्स्यादिति। तमपरपक्षे याजयेत्। पापीयानेव
भवति। तस्मात्पूर्वपक्षोऽपरपक्षात्करुण्यतरः। प्रजापतिर्वै
दशहोता। चतुरहोता पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। ऋतवः
संवत्सरः॥१५॥

प्रजाः पशव इमे लोकाः। य एवं प्रजापतिं बहोर्भूयांसं
वेद। बहोरेव भूयान्भवति। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत। स

इन्द्रमपि नासृजत। तन्देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति।
सोऽब्रवीत्। यथाऽहं युष्मांस्तपसाऽसृक्षि। एवमिन्द्रं
जनयध्वमिति॥१६॥

ते तपोऽतप्यन्त। त आत्मन्निन्द्रमपश्यन्। तमब्रुवन्।
जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति।
ऋतून्संवत्सरम्। प्रजाः पशून्। इमाँल्लोकानित्यब्रुवन्। तं
वै माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यब्रवीत्॥१७॥

तश्चतुर्होत्रा प्राजनयन्। यः कामयेत वीरो म आज्ञायेतेति।
स चतुर्होतारं जुहुयात्। प्रजापतिर्वै चतुर्होता। प्रजापतिरेव
भूत्वा प्रजायते। जजन्दिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण
जुहोति। आऽस्य वीरो जायते। वीरं हि देवा
एतयाऽऽहुत्या प्राजनयन्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे
लोकैःऽस्पर्धन्त। वयं पूर्वं सुवर्गं लोकमियाम वयं पूर्वं
इति॥१८॥

त आदित्या एतं पश्चहोतारमपश्यन्। तं पुरा

प्रातरनुवाकादाग्नीध्रेऽजुहवुः। ततो वै ते पूर्वे सुवर्ग
 लोकमायन्। यः सुवर्गकामः स्यात्। स पञ्चहोतारं पुरा
 प्रातरनुवाकादाग्नीध्रे जुहुयात्। संवत्सरो वै पञ्चहोता।
 संवत्सरः सुवर्गो लोकः। संवत्सर एवर्तुषु प्रतिष्ठाय। सुवर्ग
 लोकमैति। तैऽब्रुवन्नङ्गिरस आदित्यान्॥१९॥

क्व स्थ। क्व वः सद्ध्यो हव्यं वक्ष्याम इति। छन्दः
 स्वित्यब्रुवन्। गायत्रियात्रिष्टुभि जगत्यामिति। तस्माच्छन्दः
 सु सद्ध्य आदित्येभ्यः। आङ्गीरसीः प्रजा हव्यं वहन्ति।
 वहन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य
 एवं वेद। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रय इमे लोकाः।
 असावादित्य एकविंशः। एतस्मिन्वा एष श्रितः।
 एतस्मिन्प्रतिष्ठितः। य एवमेतः श्रितं प्रतिष्ठितं वेद। प्रत्येव
 तिष्ठति॥२०॥

स्यादिति संवत्सरो जनयध्वमितीत्यब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानुतवष्पद्ग॥३॥ [३]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति। स एतं दहोतारमपश्यत्।

तेन दशधाऽऽत्मानं विधाय। दशहोत्राऽतप्यत। तस्य
चित्तिः सुगासीत्। चित्तमाज्यम्। तस्यैतावत्येव
वागासीत्। एतावान् यज्ञक्रतुः। स चतुर्होतारमसृजत।
सोऽनन्दत्॥ २१॥

असृक्षि वा इममिति। तस्य सामो हविरासीत्। स
चतुर्होत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स भूरिति व्याहरत्।
स भूमिमसृजत। अग्निहोत्रन्दर्शपूर्णमासौ यजूंषि। स
द्वितीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत्॥ २२॥

सोऽन्तरिक्षमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स
तृतीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्।
स दिवमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता वै
व्याहृतय इमे लोकाः। इमान्खलु वै लोकाननु प्रजाः
पशवश्छन्दांसि प्राजायन्त। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा
व्याहृतीः प्रजाता वेद॥ २३॥

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। स पञ्चहोतारमसृजत।

स ह॒विर्ना॑विन्दत। तस्मै॒ सोम॑स्त॒नुवं॒ प्राय॑च्छत्। ए॒तत्ते॑
ह॒विरि॑ति। स प॒ञ्च॑हो॒त्राऽत॑प्यत। सो॑ऽता॒म्यत्। स
प्र॒त्यङ्ङु॑बाधत। सो॑ऽसु॒रान॑सृजत। तद॒स्याप्रि॑यमासीत्॥२४॥

तद्दु॒र्वर्ण॑ः॒ हिर॑ण्यमभवत्। तद्दु॒र्वर्ण॑स्य॒ हिर॑ण्यस्य॒ जन्म॑।
स द्वि॒तीय॑मतप्यत। सो॑ऽता॒म्यत्। स प्रा॑ङ्बाधत।
स दे॒वान॑सृजत। तद॒स्य प्रि॑यमासीत्। तत्सु॒वर्ण॑ः॒
हिर॑ण्यमभवत्। तत्सु॒वर्ण॑स्य॒ हिर॑ण्यस्य॒ जन्म॑। य ए॒वः
सु॒वर्ण॑स्य॒ हिर॑ण्यस्य॒ जन्म॒ वेद॑॥२५॥

सु॒वर्ण॑ आ॒त्मना॑ भवति। दु॒र्वर्णो॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यः। तस्मा॑त्सु॒वर्ण॑ः॒
हिर॑ण्यं भा॒र्यम्। सु॒वर्ण॑ ए॒व भ॑वति। ऐ॒नं प्रि॑यङ्ग॑च्छति
नाप्रि॑यम्। स स॒प्तहो॑तारमसृजत। स स॒प्तहो॑त्रै॒व सु॑व॒र्णं
लो॒कमै॑त्। त्रि॒णवे॑न॒ स्तोमे॑नै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ऽसु॒रान्प्रा॑णुदत।
त्रय॑स्त्रि॒शेन॒ प्रत्य॑तिष्ठत्। ए॒कवि॑शे॒न रुच॑मधत्त॥२६॥

स॒प्तद॒शेन॒ प्राजा॑यत। य ए॒वं वि॒द्वान्त॑सोमे॒न यज॑ते।

स॒प्तहो॑त्रै॒व सु॑व॒र्गं लो॒कमे॑ति। त्रि॒ण॒वेन॑ स्तोमे॒नैभ्यो॑ लो॒केभ्यो॑
 भ्रात॑र्व्या॒न्प्रणु॑दते। त्रय॑स्त्रि॒ंशेन॑ प्रति॑तिष्ठति। एक॑वि॒ंशेन॑
 रुचं॑ धत्ते। स॒प्तद॑शेन॒ प्र जा॑यते। तस्मा॑त्सप्तद॒शः स्तोमो॑ न
 नि॒रूह॑त्यः। प्र॒जाप॑तिर्वै सप्तद॒शः। प्र॒जाप॑तिमे॒व म॑ध्य॒तो ध॑त्ते
 प्रजा॑त्यै॥ २७॥

अ॒न॒न्द॒द्भुव॑ इति॒ व्याह॑र॒द्वेदा॑सीद्वेदा॑धत्त॒ प्रजा॑त्यै॥ ४॥ [४]

दे॒वा वै वरु॑णमयाजयन्। स य॒स्यैय॑स्यै दे॒वता॑यै
 दक्षि॑णामनयत्। ताम॑व्हीनात्। ते॒ऽब्रु॑वन्। व्या॒वृत्य॑ प्रति॒
 गृह्णाम॑। तथा॑ नो॒ दक्षि॑णा न व्हे॒ष्यती॑ति। ते व्या॒वृत्य॑
 प्रत्य॑गृह्णन्। ततो॒ वै ता॒न्दक्षि॑णा नाव्ही॑नात्। य ए॒वं
 वि॒द्वान्व्या॑वृत्य॒ दक्षि॑णां प्रतिगृह्णा॑ति। नैनं॒ दक्षि॑णा
 व्हीना॑ति॥ २८॥

राजा॑ त्वा वरु॑णो नयतु दे॒वि दक्षि॑णेऽग्नये॒ हिर॑ण्यमित्या॑ह।
 आ॒ग्नेयं॑ वै हिर॑ण्यम्। स्वयै॒वैन॑दे॒वता॑या॒ प्रति॑ गृह्णाति। सोमा॑य
 वास॑ इत्या॑ह। सौ॒म्यं वै वासः॑। स्वयै॒वैन॑दे॒वता॑या॒ प्रति॑
 गृह्णा॑ति। रु॒द्राय॑ गा॒मित्या॑ह। रौ॒द्री वै गौः॑। स्वयै॒वैन॑दे॒वता॑या॒

प्रतिगृह्णाति। वरुणायाश्चमित्याह॥२९॥

वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। प्रजापतये पुरुषमित्याह। प्राजापत्यो वै पुरुषः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। मनवे तल्पमित्याह। मानवो वै तल्पः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। उत्तानायाङ्गीरसायान् इत्याह। इयं वा उत्तान आङ्गीरसः॥३०॥

अनयैवैनत्प्रतिगृह्णाति। वैश्वानर्यर्चा रथं प्रतिगृह्णाति। वैश्वानरो वै देवतया रथः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। तेनामृतत्वमंश्यामित्याह। अमृतमेवात्मन्धत्ते। वयो दात्र इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं गमयति। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्र इत्याह॥३१॥

यद्वै शिवम्। तन्मयः। आत्मन एवैषा परीत्तिः। क इदङ्कस्मा अदादित्याह। प्रजापतिर्वै कः। स प्रजापतये ददाति। कामः कामायेत्याह। कामेन हि ददाति। कामेन प्रतिगृह्णाति। कामो दाता कामः प्रतिग्रहीतेत्याह॥३२॥

कामो हि दाता। कामः प्रतिग्रहीता। कामः
 समुद्रमाविशेत्याह। समुद्र इव हि कामः। नेव
 हि कामस्यान्तोऽस्ति। न समुद्रस्य। कामेन त्वा
 प्रतिगृह्णामीत्याह। येन कामेन प्रतिगृह्णाति। स
 एवैनममुष्मिल्लोके काम आगच्छति। कामैतत् एषा
 तै काम दक्षिणेत्याह। काम एव तद्यजमानोऽमुष्मिल्लोके
 दक्षिणामिच्छति। न प्रतिग्रहीतरि। य एवं विद्वान्दक्षिणां
 प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनां प्रति गृह्णाति॥३३॥

द्वीनात्यश्वमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दक्षिणेत्याह चत्वारि च॥५॥—[५]

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यदशममहः। दशमेऽहन्त्सर्पराज्ञिया
 ऋग्भिः स्तुवन्ति। यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा। अन्नाद्यमव रुन्धते।
 तिसृभिः स्तुवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एव
 लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते। पृश्निवतीर्भवन्ति। अन्नं वै
 पृश्नि॥३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा

प्रति॑ हरति। मन॑ इव॒ हि प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। दे॒वा वै
स॒र्पाः। तेषा॑मि॒यः रा॒ज्ञी॑। यत्स॑र्परा॒ज्ञिया॑ ऋ॒ग्भिः स्तु॒वन्ति॑।
अ॒स्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठन्ति॥ ३५॥

चतु॑र्होतृन् होता॒ व्याच॑ष्टे। स्तु॒तमनु॑श॒सति॒ शान्त्यै॑।
अन्तो॒ वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑। यद्द॑श॒ममहः॑। ए॒तत्खलु॒ वै
दे॒वानां॑ पर॒मङ्गु॑ह्यं ब्रह्म॑। यच्चतु॑र्होतारः। द॒शमे॒ऽहः॑
श्चतु॑र्होतृन्व्याच॑ष्टे। य॒ज्ञस्यै॒वान्त॑ङ्ग॒त्वा। पर॒मन्दे॒वाना॒ङ्गुह्यं॑
ब्रह्मा॑व॒ रुन्धे। तदे॒व प्र॑का॒शं ग॑मयति॥ ३६॥

तदे॑नं प्रका॒शङ्ग॒तम्। प्र॒का॒शं प्र॒जाना॑ङ्गमयति। वाचं॑ यच्छति।
य॒ज्ञस्य॒ धृत्यै॑। य॒ज॒मान॑दे॒वत्यं॑ वा अहः॑। भ्रातृ॑व्यदे॒वत्या॑
रात्रिः॑। अहा॒ रात्रि॑न्ध्यायेत्। भ्रातृ॑व्यस्यै॒व तल्लो॒कं वृ॑ङ्के।
यद्वि॒वा वाचं॑ वि॒सृजे॑त्। अह॑र्भ्रातृ॑व्यायोच्छि॒षेत्। यन्न॑क्तं
वि॒सृजे॑त्। रात्रिं॑ भ्रातृ॑व्यायोच्छि॒षेत्। अ॒धि॒वृ॒क्ष॒सूर्ये॑
वाचं॑ वि॒सृज॑ति। ए॒ताव॑न्तमे॒वास्मै॑ लो॒कमु॑च्छि॒षति॑।
याव॑दादि॒त्योऽस्त॑मेति॥ ३७॥

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिष्येत्पञ्च च॥६॥ [६]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टाः समंश्लिष्यन्। ता
रूपेणानुप्राविशत्। तस्मादाहुः। रूपं वै प्रजापतिरिति। ता
नाम्नाऽनु प्राविशत्। तस्मादाहुः। नाम वै प्रजापतिरिति।
तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेद्धयेते॥३८॥

मित्रमेव भवतः। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत। स इन्द्रमपि
नासृजत। तन्देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति। स
आत्मन्निन्द्रमपश्यत्। तमसृजत। तन्निष्ठुग्वीर्यं भूत्वाऽनु
प्राविशत्। तस्य वज्रः पञ्चदशो हस्त आपद्यत।
तेनोदय्यासुरानभ्यभवत्॥३९॥

य एवं वेद। अभि भ्रातृव्यान्भवति। ते देवा असुरैर्विजित्य।
सुवर्गं लोकमायन्। तेऽमुष्मिल्लोके व्यक्षुध्यन्। तेऽब्रुवन्।
अमुतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं
यज्ञं विधाययास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र
कल्पयेति॥४०॥

तस्य वा इयङ्कृतिः। यदिदङ्किं च। य एवं वेद। कल्पन्तेऽस्मै।
 स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्भ्यो देवेभ्यो
 हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। सौऽमन्यत।
 अभि वा इमेऽस्माल्लोकादमुं लोकं कमिष्यन्त इति।
 स वाचस्पते हृदिति व्याहरत्। तस्मात्पुत्रो हृदयम्।
 तस्मादस्माल्लोकादमुं लोकत्राभि कामयन्ते। पुत्रो हि
 हृदयम्॥ ४१॥

हृयते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥ ७॥ [७]

देवा वै चतुर्होतृभिर्यज्ञमतन्वत। ते वि पाप्मना
 भ्रातृव्येणाजयन्त। अभि सुवर्गं लोकमजयन्। य एवं
 विद्वाश्चतुर्होतृभिर्यज्ञन्तनुते। वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयते।
 अभि सुवर्गं लोकं जयति। षड्भोत्रा प्रायणीयमा सादयति।
 अमुष्मै वै लोकाय षड्भोता। घ्नन्ति खलु वा एतत्सोमम्।
 यदभिषुण्वन्ति॥ ४२॥

ऋजुधैवैनममुं लोकं गमयति। चतुर्होत्राऽऽतिथ्यम्। यशो
 वै चतुर्होता। यश एवात्मन्धत्ते। पञ्चहोत्रा पशुमुपसादयति।

सुव॒र्ग्यो वै प॒ञ्च॒हो॒ता। यज॑मानः प॒शुः। यज॑मानमे॒व सु॒व॒र्गं
लो॒कं ग॑मयति। ग्रहा॑न्गृही॒त्वा स॒प्त॒हो॒तारं जु॒होति। इन्द्रि॒यं
वै स॒प्त॒हो॒ता॥४३॥

इन्द्रि॒यमे॒वात्म॑न्धत्ते। यो वै चतु॑र्होतृ॒ननु॑स॒वन॑न्त॒र्पय॑ति।
तृ॒प्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑न॒ः सोम॑पी॒थो न॑मति।
ब॒हि॒ष्प॒व॒मा॒ने द॑श॒हो॒तारं॒ व्याच॑क्षीत। मा॒ध्यं दि॒ने
प॒व॒मा॒ने चतु॑र्हो॒तार॑म्। आ॒र्भ॒वे प॒व॒मा॒ने प॒ञ्च॒हो॒तार॑म्।
पि॒तृ॒य॒ज्ञे ष॒ड्दो॒तार॑म्। य॒ज्ञा॒य॒ज्ञि॒यस्य॑ स्तो॒त्रे स॒प्त॒हो॒तार॑म्।
अ॒नु॒स॒व॒नमे॒वैना॑ऽस्त॒र्पय॑ति॥४४॥

तृ॒प्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑न॒ः सोम॑पी॒थो न॑मति।
दे॒वा वै चतु॑र्होतृ॒भिः स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धि॑परि॒मितं॒
यश॑स्का॒माः। तेऽब्रु॑वन्। यन्नः॑ प्रथ॒मं यश॑ ऋ॒च्छा॑त्।
सर्वे॑षा॒न्नस्त॑त्स॒हास॑दिति। सोम॒श्चतु॑र्हो॒त्रा। अ॒ग्निः प॒ञ्च॒हो॒त्रा।
धा॒ता ष॒ड्दो॒त्रा॥४५॥

इन्द्रः॑ स॒प्त॒हो॒त्रा। प्र॒जाप॑ति॒र्दश॑हो॒त्रा। तेषा॑ः॒ सोमः॑

राजानं यशं आर्च्छत्। तन्त्र्यकामयत्। तेनापाक्रामत्।
तेन प्रलायमचरत्। तन्देवाः प्रैषैः प्रैषमैच्छन्। तत्प्रैषाणां
प्रैषत्वम्। निविद्धिर्न्यवेदयन्। तन्निविदां निवित्त्वम्॥४६॥

आप्रीभिरापुवन्। तदाप्रीणामापित्वम्। तमघ्नन्। तस्य यशो
व्यगृह्णत। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणाङ्ग्रहत्वम्। यस्यैवं विदुषो
ग्रहा गृह्यन्ते। तस्य त्वैव गृहीताः। तेऽब्रुवन्। यो वै नः
श्रेष्ठोऽभूत्॥४७॥

तमवधिष्म। पुनरिमं सुवामहा इति। तच्छन्दोभिरसुवन्त।
तच्छन्दसाञ्छन्दस्त्वम्। साम्ना समानयन्। तत्साम्नः
सामत्वम्। उक्थैरुदस्थापयन्। तदुक्थानामुक्थत्वम्। य
एवं वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥४८॥

सर्वमायुरेति। सोमो वै यशः। य एवं विद्वान्तसोममागच्छति।
यश एवैनमृच्छति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च न। तावुभौ
सोममागच्छतः। सोमो हि यशः। तन्त्वाऽव यशं
ऋच्छतीत्याहुः। यः सोमे सोमं प्राहेति। तस्मात्सोमे सोमः

प्रोच्यः। यश एवैनमृच्छति॥४९॥

अभिपुण्वन्ति सप्तहोता तर्पयति षड्भुत्रा निवित्त्वमभूतिष्ठति प्राहेति द्वे च॥८॥

इदं वा अग्रे नैव किं च नासीत्। न द्यौरासीत्। न पृथिवी। नान्तरिक्षम्। तदसदेव सन्मनोऽकुरुत् स्यामिति। तदतप्यत। तस्मात्तेपानाद्धूमोऽजायत। तद्धूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानादग्निरजायत। तद्धूयोऽतप्यत॥५०॥

तस्मात्तेपानाज्योतिरजायत। तद्धूयोऽतप्यत। तन्मात्तेपानादर्चिरजायत। तद्धूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानान्मरीचयोऽजायन्त। तद्धूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानादुदारा अजायन्त। तद्धूयोऽतप्यत। तदभ्रमिव समहन्यत। तद्वस्तिमभिनत्॥५१॥

स समुद्रोऽभवत्। तस्मात्समुद्रस्य न पिबन्ति। प्रजननमिव हि मन्यन्ते। तस्मात्प्रशोर्जायमानादापः पुरस्ताद्यन्ति। तद्वशहोताऽन्वसृज्यत। प्रजापतिर्वै दशहोता। य एवन्तपंसो वीर्यं विद्वांस्तप्यन्ते। भवत्येव। तद्वा इदमापः सलिलमासीत्। सोऽरोदीत्प्रजापतिः॥५२॥

स कस्मा अज्ञि। यद्यस्या अप्रतिष्ठाया इति।
 यदप्स्ववापद्यत। सा पृथिव्यभवत्। यद्यमृष्ट। तदन्तरिक्षमभवत्।
 यदूर्ध्वमुदमृष्ट। सा द्यौरभवत्। यदरोदीत्। तदनयो
 रोदस्त्वम्॥५३॥

य एवं वेद। नास्य गृहे रुदन्ति। एतद्वा एषां लोकानां जन्म।
 य एवमेषां लोकानां जन्म वेद। नैषु लोकेष्वार्तिमाच्छति।
 स इमां प्रतिष्ठामविन्दत। स इमां प्रतिष्ठां वित्वाऽकामयत्
 प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स
 जघनादसुरानसृजत॥५४॥

तेभ्यो मृन्मये पात्रेऽन्नमदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्।
 तामपाहत। सा तमिस्राऽभवत्। सोऽकामयत् प्रजायेयेति।
 स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स प्रजननादेव
 प्रजा असृजत। तस्मादिमा भूयिष्ठाः। प्रजननाद्धेना
 असृजत॥५५॥

ताभ्यो दारुमये पात्रे पयोऽदुहत्। याऽस्य सा

त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। सा जोत्स्ना॑ऽभवत्। सो॑ऽकामयत्
प्रजा॑येयेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
उ॒पप॒क्षाभ्या॑मे॒वर्तू॑न॒सृज॑त। तेभ्यो॑ रज॒ते पात्रे॑ घृ॒तम॑दुहत्।
याऽस्य॒ सा त॒नूरासी॑त्॥५६॥

तामपा॑हत। सो॑ऽहोरा॒त्रयोः॑ स॒न्धिरे॑भवत्। सो॑ऽकामयत्
प्रजा॑येयेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
मुखा॑द्दे॒वान॑सृजत। तेभ्यो॑ हरि॑ते॒ पात्रे॑ सोम॑मदुहत्। याऽस्य॒
सा त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। तद॒हर॑भवत्॥५७॥

ए॒ते वै प्र॒जाप॑ते॒र्दीहाः॑। य ए॒वं वेद॑। दु॒ह ए॒व प्र॒जाः। दिवा॒
वै नो॑ऽभू॒दिति॑। तद्दे॒वाना॑न्दे॒वत्व॑म्। य ए॒वन्दे॒वाना॑न्दे॒वत्व॑म्
वेद॑। दे॒ववा॑ने॒व भ॑वति। ए॒तद्वा अ॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॑। य
ए॒वम॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॒ वेद॑। नाहो॑रा॒त्रेष्वार्ति॑मा॒र्च्छति॑॥५८॥

अस॒तोऽधि॑ मनो॑ऽसृज्यत। मनः॑ प्र॒जाप॑तिमसृजत।
प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। तद्वा इ॒दं मन॑स्ये॒व पर॑मं
प्रति॑ष्ठितम्। यदि॒दङ्किं॑ च। तदे॒तच्छौ॑वस्य॒सन्नाम॑ ब्र॒ह्म।

व्युच्छन्ती॑ व्युच्छन्त्यस्मै॑ वस्य॑सीवस्यसी॑ व्युच्छति। प्रजा॑यते
प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। प्र॒ पर॑मे॒ष्ठिनो॑ मा॒त्रा॑मा॒प्नोति॑। य ए॒वं
वेद॑॥ ५९॥

अ॒ग्नि॒रजा॑यत॒ तद्भूयो॑ऽतप्यतामिनदरोदीत्प्रजापतीरोदस्त्वमसृजतासृजत घृतमदुहृद्याऽस्य सा
तनूरासीदहरभवदच्छति वेदं (इदं धूमोऽग्निज्योतिरचिर्मरीचय उदारास्तदभ्रं स जुघनात्सा तमिस्रा
स प्रजननात्सा जोत्सा स उपपक्षाभ्यां सौहोरात्रयोः सन्धिः स मुखात्तदहं देवांन्मृन्मये दारुमये
रजते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पयो घृतं सोमम् ॥)॥ ९॥ [९]

प्र॒जाप॑तिरिन्द्रमसृजतानुजावरन्देवाना॑म्। तं प्राहि॑णोत्।
परे॑हि। ए॒तेषा॑न्दे॒वाना॑मधिपतिरेधीति। तन्दे॒वा अ॑ब्रुवन्।
कस्त्वमसि॑। व॒यं वै त्वच्छ्रेया॑ंसः स्म॒ इति॑। सौ॑ऽब्रवीत्।
कस्त्वमसि॑ व॒यं वै त्वच्छ्रेया॑ंसः स्म॒ इति॑ मा दे॒वा अ॑वोचं
नि॒ति। अथ॑ वा इदन्तर्हि॑ प्र॒जाप॑तौ हर॑ आसीत्॥ ६०॥

यद॒स्मिन्ना॑दित्ये। तदे॑नमब्रवीत्। ए॒तन्मे॑ प्रयच्छ।
अथा॒हमे॑तेषा॑न्दे॒वाना॑मधिपतिर्भविष्यामीति। को॑ऽहं
स्या॒मित्य॑ब्रवीत्। ए॒तत्प्र॑दायेति। ए॒तत्स्या॑ इत्य॑ब्रवीत्।
यदे॒तद्वी॑षीति। को॒ ह॒ वै नाम॑ प्र॒जाप॑तिः। य ए॒वं

वेद॥६१॥

विदुरे॑न॒त्राम्ना॑। तद॑स्मै रु॒क्मं कृ॒त्वा प्र॒त्यमु॑श्चत्। ततो॒ वा
इन्द्रो॑ दे॒वाना॑मधि॒पति॑रभवत्। य ए॒वं वेद॑। अधि॒पति॑रे॒व
स॑मा॒नाना॑ भवति। सोऽम॑न्यत। किङ्कि॑ वा अ॒कर॒मिति॑। स
च॒न्द्रं म॒ आह॑रेति॒ प्राल॑पत्। तच्च॒न्द्रम॑सश्चन्द्रम॒स्त्वम्। य ए॒वं
वेद॑॥६२॥

च॒न्द्रवा॑ने॒व भ॑वति। तन्दे॒वा अ॑ब्रुवन्। सु॒वीर्यो॑ मर्या॒ यथा॑
गोपा॒यत् इति॑। तत्सूर्य॑स्य सूर्य॒त्वम्। य ए॒वं वेद॑।
नैन॑न्दभ्रोति। कश्च॒ नास्मि॑न्वा इ॒दमिन्द्रि॑यं प्र॒त्यस्था॑दिति॑।
तदिन्द्र॑स्येन्द्र॒त्वम्। य ए॒वं वेद॑। इन्द्रि॒याव्ये॑व भ॑वति॥६३॥

अ॒यं वा इ॒दं प॑र॒मोऽभू॑दिति॑। तत्प॑रमे॒ष्ठिनः॑ परमे॒ष्ठित्व॑म्।
य ए॒वं वेद॑। प॒र॒मा॒मे॒व का॑ष्ठा गच्छति। तन्दे॒वाः संम॑न्तं
पर्य॑विशन्। वस॑वः पु॒रस्ता॑त्। रु॒द्रा दक्षि॑ण॒तः। आ॒दि॒त्याः
प॒श्चात्। वि॒श्वे दे॒वा उत्त॑र॒तः। अङ्गि॑रसः प्र॒त्यश्च॑म्॥६४॥

सा॒ध्याः प॑रा॑श्चम्। य ए॒वं वेद॑। उपै॑न॒ समा॑नाः

संवि॑शन्ति। स प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॒त्वा प्र॒जा आ॑व॒यत्। ता
अ॑स्मै नाति॑ष्ठन्ता॒न्नाद्या॑य। ता मुखं॑ पु॒रस्ता॒त्पश्य॑न्तीः।
दक्षि॑णतः पर्या॑यन्। स दक्षि॑णतः पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑
पु॒रस्ता॒त्पश्य॑न्तीः। मुखं॑न्दक्षि॑णतः॥६५॥

प॒श्चात्प॑र्या॑यन्। स प॒श्चात्पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑
पु॒रस्ता॒त्पश्य॑न्तीः। मुखं॑न्दक्षि॑णतः। मुखं॑ प॒श्चात्।
उत्त॑रतः पर्या॑यन्। स उत्त॑रतः पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑
पु॒रस्ता॒त्पश्य॑न्तीः। मुखं॑न्दक्षि॑णतः। मुखं॑ प॒श्चात्॥६६॥

मुखं॑मुत्त॑रतः। ऊ॒र्ध्वा उदा॑यन्। स उ॒परि॑ष्टा॒न्यव॑र्तयत।
ताः स॒र्वतो॑मुखो भू॒त्वाऽऽव॑यत्। ततो॑ वै तस्मै॑ प्र॒जा
अति॑ष्ठन्ता॒न्नाद्या॑य। य ए॒वं वि॒द्वान्परि॑ च व॒र्तय॑ते नि
च। प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॒त्वा प्र॒जा अ॑त्ति। तिष्ठ॑न्तेऽस्मै प्र॒जा
अ॒न्नाद्या॑य। अ॒न्नाद॑ ए॒व भव॑ति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वं य एवं वेदन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यश्च मुखंन्दक्षिणतो मुखं पश्चान्नवं च॥१०॥

प्रजापतिरकामयत ब॒होर्भूया॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तं
 द॒होतार॑मपश्यत्। तं प्रायु॑ङ्क्त। तस्य॒ प्रयु॑क्ति ब॒होर्भूया॑नभवत्।
 यः का॒मये॑त ब॒होर्भूया॑न्त्स्या॒मिति॑। स दश॑होतारं॒ प्रयु॑ञ्जीत।
 ब॒होरे॒व भूया॑न्भवति। सोऽका॑मयत वी॒रो म॒ आजा॑येतेति॑।
 स दश॑होतुश्चतु॑र्होतारं॒ निर॑मिमीत। तं प्रायु॑ङ्क्त॥६८॥

तस्य॒ प्रयु॑क्तीन्द्रोऽजा॑यत। यः का॒मये॑त वी॒रो म॒
 आजा॑येतेति॑। स चतु॑र्होतारं॒ प्रयु॑ञ्जीत। आऽस्य॑ वी॒रो
 जा॑यते। सोऽका॑मयत पशु॑मान्त्स्या॒मिति॑। स चतु॑र्होतुः
 पश्च॑होतारं॒ निर॑मिमीत। तं प्रायु॑ङ्क्त। तस्य॒ प्रयु॑क्ति
 पशु॑मानभवत्। यः का॒मये॑त पशु॑मान्त्स्या॒मिति॑। स
 पश्च॑होतारं॒ प्रयु॑ञ्जीत॥६९॥

पशु॑माने॒व भ॑वति। सोऽका॑मयत॒र्तवो॑ मे कल्पे॑र॒न्निति॑।
 स पश्च॑होतुः षड्दो॑तारं॒ निर॑मिमीत। तं प्रायु॑ङ्क्त। तस्य॒
 प्रयु॑क्त्यृ॒तवो॑ऽस्मा अकल्पन्त। यः का॒मये॑त॒र्तवो॑ मे
 कल्पे॑र॒न्निति॑। स षड्दो॑तारं॒ प्रयु॑ञ्जीत। कल्प॑न्तेऽस्मा ऋ॒तवः॑।
 सोऽका॑मयत सोम॒पः सोम॑या॒जी स्या॑म्। आ मे॑ सोम॒पः

सोमयाजी जायेतेति॥७०॥

स षड्ढोतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य
प्रयुक्ति सोमपः सोमयाज्यभवत्। आऽस्य सोमपः
सोमयाज्यजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्।
आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं
प्रयुञ्जीत। सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य
सोमपः सोमयाजी जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा
प्रतिष्ठति॥७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्।
तेऽमुष्मिल्लोके व्यक्षुध्यन्। तेऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा
उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्।
आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति। तस्य वा
इयङ्कृतिः॥७२॥

यदिदङ्किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं
मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्भ्यो देवेभ्यो हव्यं

वहति। य एवं वेद। उपै॑नं य॒ज्ञो न॑मति। यो वै
चतु॑र्होत॒वृणां नि॒दानं॑ वेद। नि॒दानं॑वा॒न्भव॑ति। अ॒ग्नि॒हो॒त्रं वै
द॒श॒हो॒तुर्नि॒दानम्॑। द॒र्श॒पूर्ण॒मासौ॑ चतु॑र्होतुः। चा॒तुर्मा॒स्यानि॒
पञ्च॑होतुः। प॒शुब॒न्ध॒ष्पड्ढो॑तुः। सौ॒म्योऽध्व॑रः स॒प्तहो॑तुः। ए॒तद्वै
चतु॑र्होत॒वृणां नि॒दानम्॑। य एवं वेद। नि॒दानं॑वा॒न्भव॑ति॥ ७३॥

अ॒मि॒मीत॒ तं प्रायु॑ङ्क्त पञ्च॑होतारं प्र यु॑ञ्जीत जाये॑तेति॑ तिष्ठति॑ क्लृप्ति॑दर्श॑होतुर्नि॒दानं॑ स॒प्त च॑॥११॥

[११]

प्र॒जाप॑तिरकामयत प्र॒जाः सृ॑जे॒येति॑ प्र॒जाप॑तिरकामयत द॒र्शपूर्ण॒मासौ॑ सृ॒जे॒येति॑
प्र॒जाप॑तिरकामयत प्र॒जाये॑येति॒ स तपः॑ स त्रि॒वृत्तं॑ प्र॒जाप॑तिरकामयत द॒शहो॑तारं
तेन॑ द॒शधाऽऽत्मानं॑ दे॒वा वै वरु॑ण॒मन्तो॑ वै प्र॒जाप॑ति॒स्ताः सृ॒ष्टाः स॒मंश्चि॑ष्यन्दे॒वा वै
चतु॑र्होत॒वृभि॒रिदं॑ वा अ॒ग्रे प्र॒जाप॑ति॒रिन्द्रं॑ प्र॒जाप॑तिरकामयत ब॒होभू॑या॒नेका॑दश॥११॥

प्र॒जाप॑ति॒स्तद्वह॑स्य प्र॒जाप॑तिरकामयत॒नयै॑वैन॒त्तस्य॑ वा इ॒यं क्लृप्ति॑स्तस्मा॑त्तेपा॒नाज्योति॑र्यद॒स्मिन्नादि॑
स षड्ढो॑तुः स॒प्तहो॑तार॒न्त्रिस॑प्ततिः॥ ७३॥

प्र॒जाप॑तिरकामयत नि॒दानं॑वा॒न्भव॑ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके

द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥